هفت گام

تا

حضور

بسم الله الرحمن الرحیم

هفت گام تا حضور

نویسنده:

مجله حوزه

ناشر چاپی:

مجله حوزه

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

هفت گام تا حضور

مشخصات کتاب

هفت گام تا حضور

هفت گام تا حضور

بزرگان، پیوسته ماه شعبان را مقدمه ورود به «ضیافهٔ الله » در ماه رمضان دانسته اند. از این رو، کسب آمادگیهای فکری و روحی برای درک هر چه بیشتر فیض معنوی از این «مهمانی خدا»، لازم است. برنامه ریزی برای استفاده از این فرصت ناب، ضروری است و اینکه چه باید کرد؟ چه می توان کرد؟ چه کاری بهتر و با فضیلت تر است؟ سؤالاتی است که برای یک مؤمن دل آگاه مطرح است. در این نوشته، با گوشه هایی از «آداب بهره وری بهتر از ماه رمضان »آشنا می شویم: ۱ - خودسازی همه برنامه های دینی برای تربیت نفس و تهذیب اخلاق و الهی شدن و وارسته گشتن است. ماه مبارک رمضان، فرصتی مناسب برای چنین کاری است. کنترل امیال و خواسته ها، مهارزدن بر غرایز طوفانی و خشمها و شهوتها و تمنیات نفسانی از آن جمله است. یافتن حالات روحانی و معنوی در توجه بیشتر به عبادت و نیایش و ذکر، ثمره درک فیض این ماه است. «توبه »، برنامه مهم دیگری است که در این ماه می توان داشت و از گناهان پاک شد و «استغفار» و «احیاء» در «شبهای قدر» را وسیله آن قرار داد. کسانی که هشیار و بصیر باشند، رمضان را فرصتی برای یک «تحول اخلاقی و روحی » در زندگی خویش قرار می دهند. رسول خدا(ص) نیز در «خطبه شعبانیه » بر محورهای عمده ای در پیشواز از ماه رمضان تاکید فرمود که مسائل اخلاقی و دوری از گناه و انجام وظایف در قبال خدا و مردم و عبادات شرعی از جمله آنهاست. ۲ - دین شناسی آشنایی با معارف دینی، چه در حیطه مباحث اعتقادی، چه اخلاقی و تربیتی و اجتماعی، برای یک مسلمان، بخصوص «جوان »، ضروری است. برای تامین این «نیاز»، همه ایام و فصول سال مناسب است، ولی حال و هوای ماه مبارک و برنامه های تبلیغی و معارفی که در مساجد و منابر و جلسات و رسانه های عمومی و مدارس و ... فراهم می شود، ویژگی خاصی دارد. باید کوشید تا رمضان را به یک «کلاس معارف » تبدیل کرد. در جلسات و سخنرانیهایی شرکت کرد که بار معارفی بیشتری دارد. نوع مطالعات را باید بر اساس این هدف، تنظیم و برنامه ریزی کرد. بدون آگاهی عمیق از مبانی مکتبی و پایه های دین، جوانان عزیز در معرض شبهه آفرینیها و القاءات سوء دشمنان قرار می گیرند و چه بسا شبهه پراکنی های مغرضان، میان نسل جوان و مکتب فاصله بیندازد. از این رو، باید یکی از برنامه های ماه مبارک رمضان را تقویت «معرفت شناسی » در حوزه معارف اسلام و مباحث عقیدتی قرار داد. دست اندرکاران مجالس و محافل و برنامه ریزی های دینی نیز باید بکوشند تا از این فرصت ناب، بهره وری بیشتری داشته باشند و تدبیر و درایت و نوآوری را در «پربار» ساختن اینگونه مجالس و مراسم، در نظر بگیرند. ۳ - آموزش احکام هر چند «احکام » و «مسائل فقهی » نیز بخشی از «دین » است و در فصل گذشته که به دین شناسی اشاره شد، می گنجد، اما به لحاظ اهمیت آن جداگانه طرح می گردد. یک مسلمان مکتبی، باید متعبد و متشرع باشد، یعنی برای هر عمل خود، در ریزترین برنامه های روزانه و تکالیف فردی، تا مهمترین وظایف اجتماعی و عمومی، «حجت » داشته باشد و عمل بر طبق «فقه » کند. شناخت حلال و حرام الهی و واجبات و تکالیف و نحوه صحیح انجام وظایف عبادی و عبادات و معاملات و معاهدات و ... «آشنایی با احکام » را می طلبد. «مساله دانی » برای یک مسلمان، هم لازم است، هم مایه آبرو و امتیاز است. در ماه رمضان، فرصتی پیش می آید تا بخشی از احکام شرعی و فقهی (و عمدتا بر محور نماز و روزه) طرح شود. اشخاصی مساله می گویند. خود مسلمانان روزه دار هم به فراگیری احکام، بیشتر رغبت نشان می دهند. از این جهت، از موقعیت ماه رمضان باید استفاده کرد و برای مساله آموزی، آن هم نه فقط بر محور احکام روزه و مبطلات آن، بلکه در قلمرو گسترده ای از احکام که در زندگی فردی و

اجتماعی با آن مواجهیم، تلاش کرد. آنان هم که کار تبلیغی و سخنرانی و برنامه های فرهنگی دارند، بجاست که سهمی و بخشی از وقت و برنامه را به این امر اختصاص دهند. متاسفانه در میان اقشار مختلف مردم، کسانی که با مسائل شرعی آشنایی کافی و لازم را ندارند، کم نیستند. بعضی به دلیل عدم احساس لزوم، و بعضی به خاطر شرم و حیا از پرسیدن و یاد گرفتن، در پی این آشنایی نمی روند. تکلیف واعظان و مربیان و مجلس گردانان سنگین است. شایسته است که «آموزش احکام » را، آن هم با شیوه های جدیدتر و جذاب، در برنامه های خود بگنجانند. قبل از آغاز هر برنامه، گفتن و شنیدن چند مساله، بسیار مفید می تواند باشد. ۴ - احیای مساجد احیای واقعی آن به این است که مرکزی برای عبادت و آموزش و تهذیب نفوس و آگاهی بخشی اجتماعی و سیاسی و جذب جوانان به دین و خدا و اهل بیت(ع) باشد. چنین هدفی، نظارت و دقت در برنامه های محتوایی مساجد از یک سو و نظافت و مجهز بودن و فضای دوست داشتنی و پرجاذبه مساجد از سوی دیگر، و نحوه برخورد مطلوب و جاذب با مردم، بویژه جوانان و نوجوانان از سوی سوم را می طلبد. «هفته غبارروبی مساجد» که در آستانه فرا رسیدن ماه رمضان برگزار می شود، هر چند گرد و غبار غربت، از سیمای مساجد می زداید و ورود به آن را برای جوانان، مطلوب تر می سازد، ولی این تنها یک گوشه از کار است. برای جذب جوانان به این کانونهای معنویت، باید جاذبه به حدی باشد که بتواند کشش جوانان را به مراکز تفریحی و احیانا فساد، کاهش دهد و «شوق بندگی » در آنان بیافریند. این خواسته، بخشی از طریق رفتارهای پسندیده و شوق انگیز دست اندرکاران مساجد تامین می شود (اعم از رفتار خادم، متولی، هیات امنا، مؤذن، پیشنماز و ...) و بخشی از راه نظم کارها و نظافت حیاط و دستشویی و وضوخانه و فضای مسجد و فرشها و موکتها و کفشداریها و ... به دست می آید، بخشی نیز، در گرو برنامه های متنوع و آموزنده و کلاسهای سودمند و خدمات مختلف و جلسات پربار و سخنرانیهای پرمایه است، و بالاخره، قسمتی هم در سایه جاذبه های برنامه های جنبی و فوق برنامه و مسابقات و کتابخانه و نمایش فیلم و برگزاری نمایشگاه و ارائه کتاب و نوار امانی و ... به دست می آید. ماه رمضان، بطور طبیعی فصل حضور بیشتر مردم بویژه جوانان در مساجد است. از این فرصت باید بیشتر استفاده کرد و بر جاذبه های مسجد افزود و رمضان مسجدها و مسجد رمضانها را پربار و زنده ساخت و به عمران معنوی و آبادی محتوایی مساجد افزود. ۵ - انس با قرآن اهل دل، پیوسته با قرآن مانوس و همدم اند و با خواندن و تدبر در آیات الهی، جان را در زلال این «چشمه یقین » و «نور هدایت » شستشو می دهند. ماه رمضان که فصل روشندلی و صاحب دل گشتن است، انس بیشتر با کلام الله را می طلبد. جلسات قرآنی در این ماه، بیش از مواقع دیگر است. در خانه ها، مغازه ها، مدرسه ها و مسجدها نیز قرآن خوانی و «تلاوت »، بیشتر رواج دارد. به تعبیری دیگر رمضان، بهار قرآن است. بعضی مقیدند حداقل یک بار در این ماه، قرآن را ختم کنند و با روزی یک جزء تلاوت، در این ماه قرآن را تا آخر می خوانند. برخی هم که توفیق بیشتر دارند، چندین بار ختم قرآن می کنند. شبهای نورانی این ماه، فرصتی برای انس با قرآن است. جلسات قرآن در مساجد محل و منازل، زمینه این مانوس شدن را فراهم می سازد. هم خودمان انس بگیریم، هم کودکان و نوجوانان را انس بدهیم. برگزاری کلاسهای آموزش قرآن نیز در این ماه، رونق بسزایی دارد. آنان که هنوز نمی توانند قرآن بخوانند یا در این مساله ضعف دارند، در این ماه برای فراگیری روخوانی قرآن تلاش بیشتری کنند. آنان هم که توان «تدریس » دارند، در محله و مسجد، کلاس برگزار کنند و نوجوانان را سر سفره پر نعمت وحی بنشانند و برای خود، باقیات الصالحاتی باقی بگذارند. نوار تلاوت روزانه یک جزء از قرآن که از رادیو پخش می شود، فرصت مناسب دیگری است که افراد آن را گوش دهند و اگر مجال یا زمینه مناسب برای قرائت ندارند، دست کم با شنیدن آن تلاوت، روزی یک ساعت و همنوایی با آن، به پیدایش این انس، کمک کنند. هر روز نیز برنامه «تفسیر قرآن » از رادیو پخش می شود. گوش سپردن به این برنامه روزانه نیز بسیار مفید است. ۶ - همدلی با محرومان رمضان، فرصتی برای چشیدن طعم گرسنگی و تشنگی و محرومیت است. روزه داران، با اراده و اختیار، از داشته ها نمی خورند و نمی آشامند. ولی برخی هم ندارند تا بخورند و در حسرت برخی غذاها و میوه ها به سر می برند. از فلسفه های تشریع روزه، یکی هم توجه به نیازها و محرومیتهای مسکینان و

ناتوانان اقتصادی است. کمک به مستمندان و «اطعام » گرسنگان و «افطار» دادن به روزه داران، بخصوص در این ماه شریف فضیلت بیشتری دارد. افطار دادن، باید بگونه ای باشد که رنج ناداری و غصه مسکنت و بینوایی را از دل تهیدستان و فقیران بزداید، یا بکاهد. سفره های مفصل و پر خرج، آن هم به صورتی که همه اعیان و اشراف و دوستان و نورچشمی ها بر گرداگرد آن بنشینند و از فقرا و نیازمندان سر سفره افطار، کسی نباشد، افطاری نیست که خدا و رسول به آن توصیه کرده باشند. «افطار روزه داران »، یعنی به قصد قربت، سیر کردن شکم گرسنگانی که چه بسا در سختی و عسرت به سر می برند، نه حیف و میل بیت المال، یا ولخرجیها و اسرافهای اشراف منشانه و از روی رقابت و چشم و هم چشمی و به قصد عقب نماندن از رقبا و همتایان و همکاران و همقطاران!.. ارزش هر افطار، به قدری است که بینوایی را به نوا برساند یا از محرومی، محرومیت زدایی کند. علی(ع) و فاطمه(س)، آنگونه افطار به مسکین و یتیم و اسیر دادند که سوره «هل اتی » نازل شد. هم قصد قربت و هم سیر کردن گرسنه و رساندن طعام به «مستحق ». آنان که در طول سال، از رنج و غم دیگران بی خبرند، این ماه فرصتی است که آگاهی یابند و به یادشان بیفتد که گرسنگی و نداشتن و حرمان یعنی چه! جویا شدن از حال همسایگان و خویشاوندان دور و نزدیک و کمک مالی به بی بضاعتها و رساندن آذوقه و گوشت و برنج و مواد غذایی به در خانه مستمندان، آن هم با حفظ کرامت نفس آنان و بدون تحقیر و توهین، از بزرگترین عبادتها در این ماه است. باید «فقرای واقعی » را شناخت و در این ماه به «فقرزدایی » پرداخت. چه بسا اموال بسیاری که خرج موارد بیهوده و بی خاصیت می شود و گاهی مبلغی ناچیز یا کمک اندک، اگر «بجا» افتد، گرهی از زندگی دیگری می گشاید. خوشا آنکه بداند چگونه و کجا خرج می کند! ۷ - دعا و نماز توجه به معبود و راز و نیاز با خالق و خضوع در پیشگاه پروردگار، کمال می آورد و عزت دنیا و آخرت می بخشد. کسی که بخواهد از برکات و فیضهای شب و روز این ماه، بهره بیشتری ببرد، باید بیشتر «بندگی » و «طاعت » و «عبادت » کند و در آستان پروردگار، «افتاده تر» باشد. افتادگی آموز اگر طالب فیضی هرگز نخورد آب، زمینی که بلند است مداومت بر خواندن نمازهای واجب سر وقت و به جماعت و در مسجد، بسیار فضیلت دارد. خواندن دعاهای شب و روز این ماه مبارک، ثواب دارد و چشمه های نور را در دل انسان می جوشاند. شبها دعای افتتاح، سحرها دعای سحر و ابوحمزه ثمالی، دعاهای هر روز، تعقیبات نماز، انجام اعمال مشترک و خاص در روزها و شبهای این ماه، قرار گرفتن در محور طاعت و بندگی است، البته بشرط آنکه نمازها با حال، دعاها با توجه به معانی و برخوردار از روح نیایشگرانه و التجاء و تضرع باشد. شبهای احیا را نباید از دست داد. از مائده دعای کمیل باید بیشترین بهره را گرفت. نمازهای مستحبی فراوانی در این ماه است. با خواندن آنها می توان به نورانیت درون و صفای دل رسید. نماز، برقرار کردن رابطه با خالق است. هر چه بیشتر بهتر، هر چه زلالتر و شفاف تر، سودمندتر و اثربخش تر. خلاصه آنکه ... گاهی، در شبها و روزها، با خدا خلوت کردن و اشک ریختن و از او حاجت خواستن و به درگاهش نیاز بردن، خدایی شدن، طعم بندگی را چشیدن، رنگ الهی گرفتن، اهل مراقبه و محاسبه شدن، رمضان را شناختن و «شبهای قدر» را «قدر» شناختن و قدر خود را دانستن و به غفلت و پوچی دل نسپردن و ... اینهاست که رمضانی پربار، برایمان به ارمغان می آورد.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم
جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)
با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج – به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

